

Co žije na stromě?

Jeden dub je jako celá vesnice: v jeho větvích, dutinách v kmeni i v kořenech bydlí spousta živočichů.

Mezi kořeny bychom našli stonožky, mnohonožky, larvy roháčů, nosorožků a zlatohlávků, v dutinách pak hnízda včel a sršňů, pod kůrou mravence, larvy tesaříků, lumků, krasců, komárů, i štírky. Na listech dubů se často objevují kulaté **duběnky**. Vznikají tak, že samička **žlabatky** napíchne vrchol pupene a naklade do něj vajíčka. Larvy, které se vylíhnou, dráždí při svém růstu okolní pletivo, takže se místo normálních výhonků tvoří kulovité útvary, které hmyz používá jako úkryt i jako potravu. Asi po šesti měsících opouští hmyz duběnku otvorem, který si prokouše.

Tesařík dubový je žlutočerně pruhovaný jako vosa. Toto zbarvení a charakteristický trhavý rychlý pohyb mu slouží k odstrašení nepřátel.

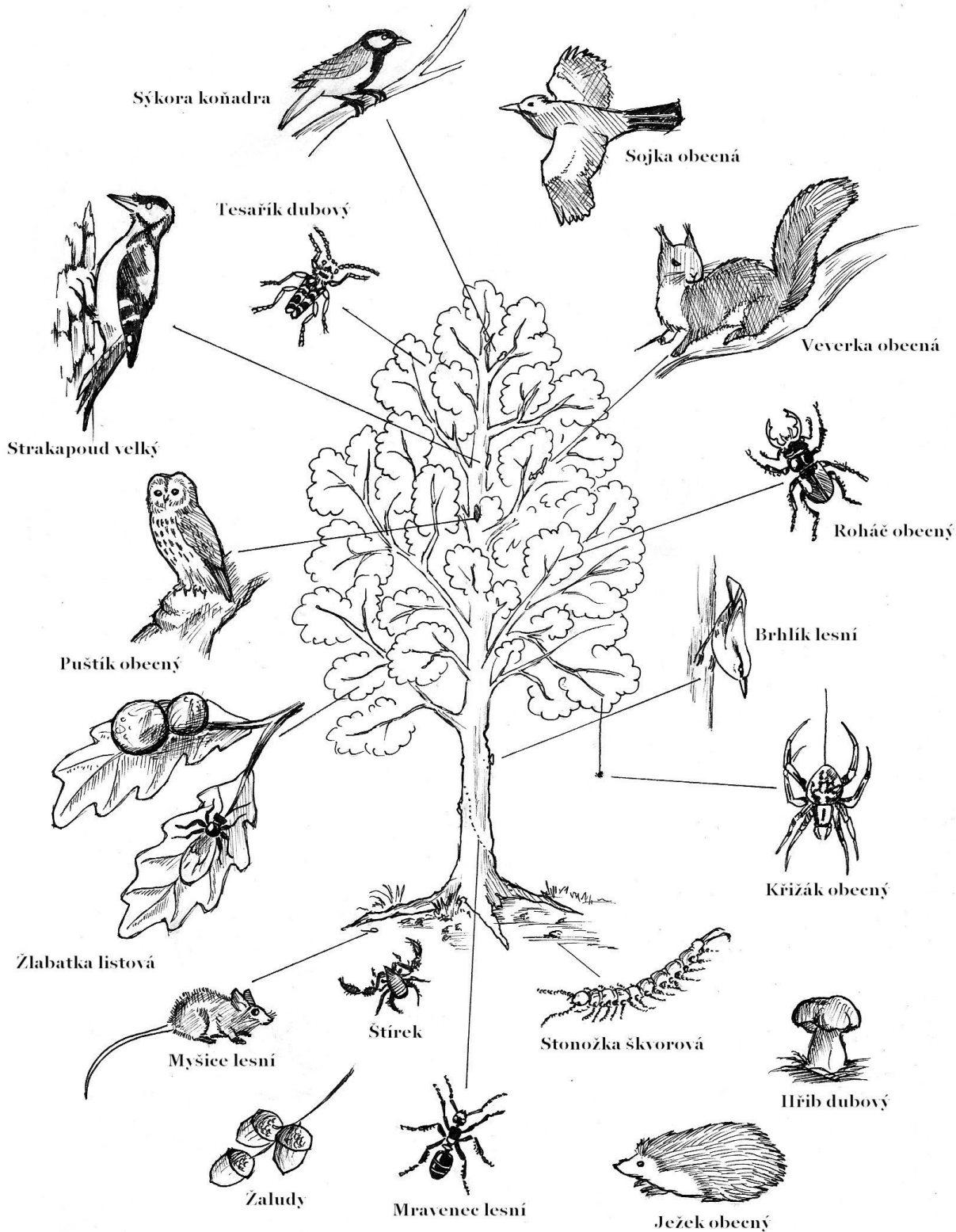
Brhlík je nevelký pták v šedém kabátku s oranžovým bříškem. Přes oko má černou pásku. Není ale žádný lupič. Živí se hmyzem, jeho vajíčky a larvami - to všechno vybírá ze štěrbin v kůře. Na podzim a přes zimu také louská semena různých stromů a keřů, lískové oříšky, nažky javorů, žaludy a bukvice. Zasadí si je šikovně do štěrbin v kůře a pak se do nich dobývá zobáčkem ostrým jako šídlo. Ke šplhání mu slouží silné nožky se srpovitě zahnutými ostrými drápkami. Hnízdí v dutinách. Je-li vchod do hnízda moc velký, brhlík si ho zardí směsí hlíny a slin.

Pušťici obecní jsou na vhodných místech dosud poměrně běžní. Ke svému životu potřebují nějakou tu dutinu ve starém stromě, nebo budku, ve které by mohli hnízdit a dostatek klidu a potravy po celý rok. Živí se drobnými hlodavci, ptáky, obojživelníky, hmyzem a dokonce rybami. Pokud není příliš tuhá zima, zůstávají ve svém území i v zimě. V únoru můžeme slyšet jejich namlouvání, strašidelné „Hůů-hu-huhuhůůů!“

Strakapoud velký má bílo-černo-červené opeření, štíhlý a elegantní tvar těla a ostrý zobák. Živí se hmyzem žijícím ve dřevě a olejnatými semeny. Například smrkových a borových šišek je schopen roztlouci celé hromady. Šišku si dovedně zasadí do štěrbin v kůře nebo do rozštěpu stromu a vysekává z ní chutná semena. Takovému místu říkáme „kovárna“.

Sýkory jsou ptáčci akrobaté. Pořád na stromech něco kutí a hledají. Přitom se zavěšují na větvíčkách hlavou dolů, přeletují sem a tam a vůbec se všelijak hemží. Přitom si pisklavými hláskami navzájem povídají. Živí se hmyzem, jeho vajíčky, larvami a kuklami. Ale také tučnými semeny, třeba ořechy. Svými silnými zobáčky rozbijí i skořápku vlašského ořechu, aby se dostaly k chutnému jádru. Hnízdí v dutinách stromů a v budkách, kde si staví mechové hnízdo teple vystlané chlupy a peříčky.

Veverka na stromech bydlí ve vlastnoručně postavených kulovitých hnízdech z větví, nebo v dutinách. Na stromech si hledá potravu - pupeny a letorosty, semena, šišky, ptačí vejce a mláďata. Na stromech zakládá rodinu a na zimu si dělá v dutinách starých stromů zásoby semen. Ostré drápkami jí slouží k lezení, huňatý ocásek jako kormidlo i padák. Je hbitá, rychlá a nebojí se vylézt ani do nejtenčích větví.

Text <http://zvirata.trebonsko.org>, obrázek Anežka Černá